29/08/2020

“Στο πρόσωπο της Θεοτόκου νικήθηκαν οι νόμοι της φύσεως”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Τιμήθηκε χθες στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Της Θείας Λειτουργίας, που τελέστηκε στον προσκυνηματικό ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στη Γεθσημανή, προεξήρχε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και Πέλλης κ. Φιλουμένου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, του Αρχιδιακόνου Μάρκου, ψάλλοντος του Ιεροδιακόνου Συμεών ελληνιστί και των μελών της ενορίας του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου αραβιστί.

Με κατάνυξη μετείχαν, παρά τα περιοριστικά μέτρα, πολλοί πιστοί από την ευρύτερη περιοχή.

Στο Κοινωνικό κήρυξε τον θείο λόγο ο Μακαριώτατος, τονίζοντας μεταξύ άλλων πως “

“Εις το πρόσωπον της Θεοτόκου Μαρίας ενικήθησαν οι νόμοι της φύσεως, λέγει ο υμνογράφος ιερός Κοσμάς: «Νενίκηνται της φύσεως οι όροι, εν Σοι Παρθένε άχραντε· παρθενεύει γαρ τόκος, και ζωήν προμνηστεύεται θάνατος». Τόσον, η εν αγίω Πνεύματι σύλληψις όσον και η ενσάρκωσις του Θεού Λόγου του Χριστού εκ των αγνών αιμάτων της Παρθένου Μαρίας συνιστούν υπέρβασιν των φυσικών νόμων. «Η Παρθένος [Μαρία] υπεφυώς τεκούσα [τον Θεόν Λόγον] παρέλυσεν ουδέν της παρθενίας τεκμήριον», λέγει ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής. Κατά δε την Κοίμησιν της Θεοτόκου ενικήθησαν και πάλιν οι φυσικοί νόμοι, ως αναφωνεί ο υμνωδός ιερός Κοσμάς: «Νέμει σοι τα υπέρ φύσιν, Άναξ ο πάντων Θεός εν γαρ τω τίκτειν Παρθένον ώσπερ εφύλαξεν, ούτως εν τάφω το σώμα διετήρησεν, αδιάφθορον, και συνεδόξασε θεία μεταστάσει, γέρα σοι ώσπερ Υιός, Μητρί χαριζόμενος».”

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μακαριωτάτου:

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν Σοί Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γάρ τόκος, καί ζωήν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετά τόκον παρθένος, καί μετά θάνατον ζῶσα, σῴζοις ἀεί, Θεοτόκε τήν κληρονομίαν Σου», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ μόνη ὄντως ὑπερφυῶς καί ὑπερουσίως τόν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγον χωρήσασα εὐλογημένη Δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία, συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῳ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ τάφου αὐτῆς, ἵνα μετά τῶν ἀπό περάτων τῆς γῆς νοερῶς συναθροισθέντων ἐνταῦθα ἁγίων ἀποστόλων τιμήσωμεν ἑορτίως τήν Κοίμησιν Αὐτῆς.

«Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ», (Ψαλμ. 86,3) ψάλλει ὁ θεῖος Δαυΐδ. Ποίαν γάρ ἐκληψόμεθα πόλιν τοῦ ἀοράτου καί ἀπεριγράπτου Θεοῦ, τοῦ τά πάντα τῇ ἰδίᾳ δρακί περιέχοντος, διερωτᾶται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀλλ’

ἤ τήν μόνην ἀπεριγράπτως χωρήσασα τόν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγον, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Τί γάρ ἐπιδοξότερον τοῦ δέξασθαι «τήν τοῦ Θεοῦ βουλήν, ἀρχαίαν, ἀληθινήν», ὡς λέγει ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας, (Ἡσ. 25,1).

Εἰς τό πρόσωπον τῆς Θεοτόκου Μαρίας ἐνικήθησαν οἱ νόμοι τῆς φύσεως, λέγει ὁ ὑμνογράφος ἱερός Κοσμᾶς: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν Σοί Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γάρ τόκος, καί ζωήν προμνηστεύεται θάνατος». Τόσον, ἡ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι σύλληψις ὅσον καί ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας συνιστοῦν ὑπέρβασιν τῶν φυσικῶν νόμων. «Ἡ Παρθένος [Μαρία] ὑπεφυῶς τεκοῦσα [τόν Θεόν Λόγον] παρέλυσεν οὐδέν τῆς παρθενίας τεκμήριον», λέγει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής.

Κατά δέ τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ἐνικήθησαν καί πάλιν οἱ φυσικοί νόμοι, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός ἱερός Κοσμᾶς: «Νέμει σοι τά ὑπέρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός ἐν γάρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τό σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καί συνεδόξασε θείᾳ μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱός, Μητρί χαριζόμενος».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐξιστάμενος πρό τοῦ μυστηρίου τοῦ θανάτου τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς, δηλονότι τῆς Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ λέγει: «Τί τοίνυν τό περί σέ τοῦτο μυστήριον ὀνομάσωμεν; θάνατον; Ἀλλά καί φυσικῶς ἡ πανίερος καί μακαρία σου ψυχή τοῦ πανολβίου καί ἀκηράτου σου χωρίζεται σώματος, καί τό σῶμα τῇ νομίμῳ ταφῇ παραδίδοται, ὅμως οὐκ ἐναπομένει ἐν τῷ θανάτῳ οὐδ’ ὑπό τῆς φθορᾶς διαλύεται· ἧς γάρ τικτούσης ἀλώβητος ἡ παρθενία μεμένηκε, ταύτης μεθισταμένης ἀδιάλυτον τό σῶμα πεφύλακται καί πρός κρείττονα καί θειοτέραν σκηνήν μετατίθεται, οὐ διακοπτομένην θανάτῳ, ἀλλά εἰς ἀπεράντους αἰῶνας

αἰώνων διαιωνίζουσαν».

Τούτου ἕνεκεν, ἡ μακαρία Παρθένος ἀνεδείχθη κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, «τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις», ἀλλά καί « ἡ μήτηρ τῶν ἀνά πᾶσαν τήν οἰκουμένην Ἐκκλησιῶν». Αὕτη, κηρύττει ὁ ἅγιος Ἰωάννης, «οὐχ ὡς ὁ Προφήτης Ἠλίας εἰς τόν οὐρανόν ἐλήλυθεν, οὐχ ὡς ὁ Παῦλος ἕως τρίτου διεβιβάσθη οὐρανοῦ, ἀλλ’ ἕως αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς ἔφθασε, αὐτόπτως ὁρῶσα καί χαίρουσα καί σύν πολλῇ καί ἀφάτῳ τῇ παρρησίᾳ παρεστῶσα».

Ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, αὐτό τοῦτο τό γεγονός τῆς αὐτόπτως ὁρώσης καί σύν τῇ πολλῇ καί ἀφάτῳ παρρησίᾳ παρεστώσης τῶ Υἱῷ καί Θεῷ αὐτῆς κατέστησεν τήν Παναγίαν Θεοτόκον πάντων τῶν προσκυνούντων καί σεβομένων αὐτήν «μετά τόν Θεόν» καταφύγιον, ὡς λέγει ὁ ὑμνῳδός: «Διάσωσον ἀπό κινδύνων τούς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετά Θεόν εἰς σε καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καί προστασίαν».

Ἡμεῖς, οἱ ἑορτίως καί πανηγυρικῶς παρεστῶτες σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Θεομητορικῷ Μνήματι ἐν Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καί ἐγκωμιαστοῦ τῆς Θεοτόκου καί σύν αὐτῷ εἴπωμεν: «Μετά Δαυΐδ σκιρτήσωμεν Πνεύματι ἡ κιβωτός γάρ Κυρίου σήμερον καταπέπαυται. Μετά Γαβριήλ τοῦ τῶν ἀγγέλων πρωτοστάτου βοήσωμεν: «Χαῖρε τό τῆς χαρᾶς ἀδαπάνητον πέλαγος, Χαῖρε τό μόνον τῆς λύπης ἐξάλειπτρον. Χαίροις, πάσης καρδίας ἀκεσώδυνον (=τό ὀδύνας πόνους καταπαῦον) φάρμακον. Χαίροις δι’ ἧς παρωθεῖται μέν θάνατος, ἡ δέ ζωή εἰσκεκόμισται». Χριστῷ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ καί Θεῷ ἡμῶν, Ὧ ἡ δόξα καί τό κράτος σύν τῷ Ἀνάρχῳ Πατρί καί τῷ Παναγίῳ καί ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».